

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.53/2025/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. január 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt terhelt I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 2025. június 03. napján kihirdetett 41.Kb.166/2024/10. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt2 volt nb. törzsszázlós II. rendű vádlottat 62.220 (hatvankettőezer-kettőszázhusz) forint, míg Terhelt3 III. rendű vádlottat 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet terhelt I. rendű, Terhelt2 volt nb. törzsszázlós II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek a vádlottakat.

A másodfokú eljárás során felmerült 18000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. június 3. napján kihirdetett 41.Kb.166/2024/10. számú ítéletével terhelt I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 240 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint, összesen 720.000 forint pénzbüntetésre és 30.000 forint vagyonelkobzásra ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett,

és a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Terhelt² volt nemzetbiztonsági törzsszázlós II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért 180 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 360.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Terhelt³ III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében, ezért 180 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 360.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A III. rendű vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 69.400 forint bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a vádlottakat az ellenük hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt – melyet az I. és III. rendű vádlott bűnsegédként követett el – emelt vád alól felmentette.

[2] A tárgyaláson az ügyész a nyilatkozattételre mindhárom vádlott vonatkozásában három munkanap határidőt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindhárom vádlott terhére, az I. rendű vádlott esetében téves jogi minősítés miatt, így azért, hogy a bíróság a vádlottat mondja ki bűnösnek hamis magánokirat felhasználásának vétségében, valamint az eltúlzottan enyhe büntetés miatt, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabása érdekében, a II. és III. rendű vádlottak esetében téves jogi minősítés miatt, így azért, hogy a bíróság a vádirattal egyezően mondja ki bűnösnek őket hamis magánokirat felhasználásának vétségében, valamint az eltúlzottan enyhe büntetés miatt, halmazati büntetésül pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabása végett. Az I. rendű vádlott három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében. Az I. rendű vádlott védője szintén három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be teljes felmentés érdekében. A II-III. rendű vádlottak és a védőjük a nyilatkozattételre három munkanapot tartottak fenn, de a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tettek.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban írtakra figyelemmel részben megalapozatlan, mely megalapozatlanság a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma és a helyes ténybeli következtetés alapján, a tényállás kiegészítésével orvosolható. Indokolása szerint mind a egyéb érdekelt⁴, mind a Dél-pesti Centrumkórház Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet adatkérésre adott válaszaiból az állapítható meg, hogy a II. rendű vádlott a fertőző beteg nyilvántartó rendszerben COVID-19 fertőzöttként nem lett bejelentve, az antitest jelenléte csak azt igazolta, hogy átesett a fertőzésen, az ellenanyag jelenléte vagy bármilyen szintje a szervezetben nem befolyásolta a COVID-19 elleni védőoltás indikációját, nem képezett ellenjavallatot az oltás vonatkozásában. A háziorvosok pedig a területileg illetékes kormányhivatalokon vagy a NEAK-on keresztül közvetlenül e-mailben kaptak tájékoztatást a

COVID-19 elleni oltási program aktuális szabályairól. Amennyiben az I. rendű vádlott COVID-19 betegségre gyanakodott volna, a diagnózis felállításához a légúti mintavételezés kötelező lett volna és eltérő BNO-kódot kellett volna alkalmazni. A laboratóriumi eredmény csak azt igazolja, hogy a II. rendű vádlott szervezetében koronavírus elleni ellenanyag volt, tehát átesett a fertőzésen akár tünetesen, akár tünetmentesen, de az nem állapítható meg, hogy a 2021. november 2. és november 14. közötti heveny torokgyulladást a SARS-CoV2 fertőzés okozta. Nem volt meghatározva olyan ellenanyagszint mérték, amely magasnak vagy alacsonynak tekinthető. Az egyéb érdekelt⁴ válasza szerint a pandémia ideje alatt nem volt hatályban olyan COVID-19 elleni oltási szakmai ajánlás, amely a fertőzés kiállítását vagy a magas ellenanyag szintet oltási ellenjavallatként definiálta volna, így a négy hónapos várakozási idő is teljesen irreleváns. Az ügyészi álláspont szerint tehát az I. rendű vádlott által kiállított igazolás valótlan tartalmú volt. Utalt továbbá arra, hogy ezen a körülményen nem változtat az sem, hogy a II. rendű vádlott részére 2022. április 3-ig érvényes védettségi igazolvány került kiállításra, mert ez, csak a fertőzésből felgyógyulás tényét, nem az oltottság tényét igazolta. Az I. rendű vádlott tehát a hivatali helyzetéből adódó lehetőséget kihasználva, anélkül állította ki a valótlan tartalmú orvosi igazolást, hogy a II. rendű vádlottat legalább megvizsgálta volna. Az I. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy milyen célból kívánják felhasználni az igazolást és azzal is, hogy a korábbi szokásnak megfelelően pénzt fog kapni a III. rendű vádlottól.

[4] Az első fokon eljáró ügyész a fentiek alapján arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján helyesbítse, és állapítsa meg az I. rendű vádlott bűnösségét a vádirattal egyezően a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében és a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat hamisítás felhasználásának vétségében, a II. rendű vádlott bűnösségét szintén a vádirattal egyezően a Btk. 293. § (2) bekezdésébe ütköző felbujtóként elkövetett egyéb hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében és a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében, továbbá a III. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 293. § (2) bekezdésébe ütköző egyéb hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében és a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében.

[5] Az I. rendű vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a büntetlen előéletet, az idős kort, az évtizedeken keresztül történő lelkiismeretes munkavégzést, az időmúlást, továbbá a hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában a bűnsegédi minőséget, míg súlyosító körülményként a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságát. Rögzítette, hogy az I. rendű vádlott cselekményei tekintetében a kiszabható szabadságvesztés középértéke 5 év 4 hónap, majd arra tett indítványt, hogy az I. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés mellett börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kerüljön kiszabásra. A II. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni az időmúlást, de mellőzni kérte a büntetlen előéletet, mivel ezen vádlott tekintetében a büntetlen előélet alkalmazási feltétel. Súlyosító körülményként hivatkozott a korrupciós bűncselekmények elszaporodott voltára. Rögzítette, hogy a kiszabható szabadságvesztés büntetés középértéke

3 év 5 hónap, majd végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabására tett indítványt. A III. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a büntetlen előéletet, az időmúlást, illetve a hamis magánokirat felhasználása tekintetében a bűnsegédi minőséget, míg súlyosító körülményként a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságát. Rögzítette, hogy a kiszabható szabadságvesztés középértéke 3 év 5 hónap. Arra tett indítványt, hogy a III. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés helyett börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására kerüljön sor.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.491/2025/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva valamennyi vádlott vonatkozásában fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor egy hivatásos bíróból és két katonai ülnökből álló tanácsban járt el. A fellebbviteli főügyészség átiratában igen részletesen foglalkozott azzal a körülménnyel, hogy a II. és III. rendű vádlottak védelmét ugyanazon védő látta el. Vizsgálta, hogy nem állt-e fenn érdekellentét. Elemezte a II. és III. rendű vádlottak vallomásait, melynek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy bár a II. rendű vádlott korrupciós bűncselekményt érintő felbujtói minősége tekintetében ellentmondásosan nyilatkoztak, érdekellentétről még sincs szó, hiszen a III. rendű vádlott a II. rendű vádlottat mentő és nem terhelő adatokat szolgáltatott a hatóságok részére, mely terhelti nyilatkozat nem II. rendű terhelte érdekével ellentétesnek, hanem éppen az érdekében állónak tekintendő.

[7] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint a katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, beszerzett és megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amelyek a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükségesek, ugyanakkor az általa megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, mivel hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és téves ténybeli következtetéseket tartalmaz. E részbeni megalapozatlanság azonban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján az ügyiratok tartalma alapján, bizonyítás felvétele nélkül kiküszöbölhető. A fellebbviteli főügyészség szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, helytállóan állapította meg, hogy a kérdéses orvosi igazolás kiállításáért cserébe a II. rendű vádlott – a III. rendű vádlotton keresztül – 30.000 forintot adott át az I. rendű vádlottnak, aki a jogtalan előnyt elfogadta. Az I. rendű vádlott felmentésére csupán felülmérlegelés útján a korrupciós bűncselekmény minősítése tekintetében a másodfokú ügyészség kerülhetne sor, amely a másodfokú eljárásban tilalmazott. Álláspontja szerint azonban tévesen jutott az elsőfokú katonai tanács arra a következtetésre, hogy az I. rendű vádlott által a II. rendű vádlottnak kiállított orvosi igazolás valós tartalmú volt, így tévedett, amikor a vádlottakat az ellenük a Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. A fellebbviteli főügyészség kifejtette, hogy megalapozott az első fokon eljáró ügyész példás részletességű levezetése, amely a egyéb érdekelt⁴, valamint a Dél-pesti Centrumkórház Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet adatszolgáltatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű vádlott által kiállított igazolás valószínűleg tartalmazza, hogy az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottat a COVID-19 tünetek miatt kezelte. Erre figyelemmel pedig a történeti tényállást az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérően a vádiratban írtak szerint indokolt megállapítani, és a fellebbviteli eljárásban az I., II. és III.

rendű vádlottaknak a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében történő bűnösségére következtetést kell levonni, mely bűncselekményt a II. rendű vádlott tettesként, míg az I. és III. rendű vádlottak bűnsegédként követtek el. A másodfokú ügyészség a korrupciós bűncselekmény minősítését akként indítványozta helyesbíteni, hogy mivel az I. rendű vádlott a hivatali helyzetéből adódó lehetőséget kihasználva anélkül állította ki a valótlan tartalmú orvosi igazolást, hogy a II. rendű vádlottat megvizsgálta volna, a bűncselekményt hivatali helyzetével visszaélve követte el, mivel a hivatalos minőségéhez kapcsolódó jogosítványokat saját és más előnyére rendeltetésellenesen gyakorolta. Így a terhére rótt korrupciós bűncselekmény helyesen a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint minősül, míg az aktív vesztegetői oldalon a II. és III. rendű vádlottak cselekménye a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő egyéb hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetnének minősül.

[8] Átiratában a fellebbviteli főügyészség utalt az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 2021. január 1. napjával történő módosulására, a 138/A. § (1) bekezdése felszámolta a hálapénz intézményét. Rámutatott, hogy a bűnösségi kör bővülése miatt és a korrupciós bűncselekmény súlyosabb minősítésére figyelemmel az elsőfokú katonai tanács által kiszabott joghátrány valamennyi vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe, nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Figyelemmel a kedvező személyi körülményeikre és az enyhítő körülmények túlsúlyára végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása lehetséges és szükséges a vádlottakkal szemben. Az I. rendű vádlott haszonszerzés céljából követte el a bűncselekményt, megfelelő vagyonnal bír, így vele szemben pénzbüntetés kiszabása nem mellőzhető. A másodfokú ügyészség megjegyezte, hogy az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozat 1. pontja szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálni kell az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. A jelen ügyben azonban a jelentős tárgyi súlyú korrupciós bűncselekményt elkövető, büntetőjogi felelősséget el nem ismerő vádlottak vonatkozásában különös méltánylást érdemlő körülmény nem mutatható fel, így nem éremesek az előzetes bírósági mentesítésre.

[9] A másodfokú ügyészség összességében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg és az I., II. és III. rendű vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében, a II. rendű vádlottat mint tettest, az I. és III. rendű vádlottakat mint bűnsegédeket, az I. rendű vádlott terhére megállapított korrupciós bűncselekményt a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulata és a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint, míg a II. és III. rendű vádlottak korrupciós bűncselekményét a Btk. 293. § (1) bekezdése és (2) bekezdés III. fordulata szerint minősítse, az I-III. rendű vádlottak büntetését oly módon súlyosítsa, hogy velük szemben az I. rendű vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés érintetlenül hagyása mellett, a Btk. 34. § és 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozott ideig tartó, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján próbaidőre függessze fel, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapítsa meg az I-III. rendű vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontját és a II. és III. rendű vádlottak tekintetében mellőzze a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztésre vonatkozó első bírói rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[10] Az I. rendű vádlott és védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztették fellebbezésük írásbeli indokolását, melyben az ügyészi fellebbezés elutasítását, és elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentését, míg másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozták. Megismételték az I. rendű vádlott védekezését, mely szerint az általa 2021. december 14-én kiállított orvosi igazolás mind tartalmában mind formájában hiteles és valós adatokat tartalmazott. Ezen a napon még az a direktíva volt érvényben, hogy épp az akut Covid fertőzésben szenvedő beteget nem lehet oltatni, mert az veszélyt jelenthet számukra és egyébként is szükségtelen a saját immunrendszerük által termelt antitestek miatt, amely a legmagasabb szintű védetséget jelentette. Az akut betegek számára minimum 3-4 hónap kivárás volt javasolt az érvényben lévő oltási protokoll szerint. Ezt egyébként a védőoltási szaktanácsadó is elismerte szakvéleményében. A vádlott és védője kitértek arra, hogy azért nem került sor a II. rendű vádlottnak a 2021. november 2. és 14. közötti időszakban Covid fertőzöttként történő bejelentésére, mert az eljárás rendszerint a lehetséges 4 klinikai tünetből, ha kettő fennáll, az utal a Covid fertőzés gyanújára. Kötelezően csak akkor kellett jelenteni, ha ezt a gyanút valamilyen invazív vizsgálat (testüregi mintavétel, vérvétel) alátámasztja. 100%-os biztonsággal nem lehetett bizonyítani, hogy a II. rendű vádlott az említett időszakban esett át a Covid fertőzésen, azonban valószínűsíteni lehetett. A vádlott és védője ennek alátámasztásaként a Nature orvosi folyóiratban megjelent orvosszakmai tanulmányra hivatkozott, továbbá utaltak arra, hogy a betegek önrendelkezésére vonatkozó törvényi rendelkezések alapján családorvosként nem volt lehetősége arra, hogy a II. rendű vádlottat invazív vizsgálatra kötelezze.

[11] Az I. rendű vádlott és védője fellebbezésük indokolásában kitértek arra, hogy 2021. december 14. napján azért nem került sor a II. rendű vádlott vizsgálatára, mert nem erre az időpontra vonatkozóan, hanem a 2021. november 2. és 14. közötti időszakra vonatkozóan adta ki az igazolást. Állításuk szerint orvosi adatok alapján megalapozott volt az I. rendű vádlott feltételezése arra vonatkozóan, hogy a II. rendű vádlott Covid fertőzésen esett át, és ezért volt magas, nyolcszoros az ellenanyag szintje, elismerve, hogy nem az ellenanyagszint, hanem az érvényes orvosi protokoll határozta meg a védőoltás elhalasztását. Felhívták a figyelmet arra, hogy az I. rendű vádlott által kiállított igazolás két lényeges kifejezést használ, az egyik a „jelenleg”, a másik pedig a „nem javaslom”. Kifejtette azonban, hogy nem használta az „ellenjavallat” kifejezést. Az ellenjavallat kategórikus tiltást fejez ki, míg a nem javaslom a lehetséges, de indokolatlan egészségügyi kockázattal járó beavatkozás szinonimája. A II. rendű vádlott átesett a fertőzésen, ezért a 2021. december 14-én érvényben lévő oltási protokoll szerint négy hónapos kivárás volt javasolt immunológiai szempontból. Az I. rendű vádlott és védője beadványukban kitértek arra, hogy nem az I. rendű vádlott által kiállított háziorvosi igazolás alapján adták ki a közokiratnak számító védelességi igazolást, hanem a laboratóriumi vérvételi eredmény alapján, és mindkettő csak halasztó hatályról szólt.

[12] A vádlott és a védője beadványukban kiemelték, hogy a lehallgatási anyagban a II. és III. rendű vádlottak közötti telefonbeszélgetés szövege, illetve abban a III. rendű vádlott előadása azt a látszatot kelti, mintha az I. rendű vádlott teremtett volna olyan diszkrét helyzetet, amelyben sor kerülhetett jogellenes cselekmény végrehajtására. Ezzel szemben éppen a III. rendű vádlott volt az, aki az ebédszünetből visszatérő orvost már az utcán várta, és azonnal be is ment a rendelőbe. Utaltak arra, hogy a III. rendű vádlott távozása után derült

ki, hogy többszöri tiltakozás ellenére mégis otthagytott egy borítékot, és amikor az I. rendű vádlott vádlott látta, hogy 30.000 forint van benne azt utóbb vissza is adta neki. Az I. rendű vádlott azért nem érezte bűnösnek magát, mert mint hatósági jogkörrel felruházott személy nem szegte meg a rá vonatkozó szabályokat, hiszen a kiállított igazolás egyfelől valós volt és tükrözte az akkori protokollt és különösen nem kért ellenszolgáltatást, nem tanúsított ráutaló magatartást azért, hogy elvégezze a munkáját. A vádlott nyilatkozata szerint sem hivatali vesztegetésben sem magánokirat-hamisításban sem boríték elfogadásában nem érzi magát bűnösnek. A bűnösség megállapítása esetére a kiszabott büntetés enyhítését kérték.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az ügyészi fellebbezésben és a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn. Írásban előterjesztett indítványait megismételte.

[14] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat tartotta fenn, kiegészítve azzal, hogy mintegy kényszerhelyzetben került sor a fellebbezésük előterjesztésére, mert az az ügyészi fellebbezésre tekintettel történt. Bár a marasztaló döntéssel nem értettek egyet, abba belenyugodtak volna. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság védencét a megmaradt egyetlen marasztaló tényállás alól is mentse fel.

[15] A II. és III. rendű vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében hivatkozott a COVID-19 betegséggel és a járvánnyal kapcsolatos zűrzavaros körülményekre, az eltérő álláspontokra és véleményekre. A gyógyítás módjával kapcsolatban is megoszlottak a szakmai álláspontok, és ennek alapján az állampolgári megítélés is. Ilyen körülmények között a II. rendű vádlott nem tudta eldönteni, hogy káros-e az oltóanyag beadása vagy nem, és úgy gondolta, hogy nem volna jó, ha oltást kapna. A kormányrendelet jelentős szigorításokat vezetett be azokra vonatkozóan, akik nem adták be az oltást. Ez a jogszabály széles körben kiterjedt az alkalmazottak foglalkoztatására, annak körülményeire. Időközben számos bírósági beadvány is született ebben a témakörben, és bár az Alkotmánybíróság álláspontja egységes, de a nagyszámú beadvány is megzavarta az állampolgárokat. Tényszerűen azonban figyelembe kell venni, hogy a 2021. december 3-i laboratóriumi vizsgálat alapján a II. rendű vádlott IgG értéke 8,53 volt 1 helyett. Az I. rendű vádlott betegállományba vette a II. rendű vádlottat légúti megbetegedés miatt, de arról még nem dönthetett, hogy Covidos volt-e. A laboratóriumi vizsgálat alapján a II. rendű vádlottnak védettségi igazolványt is kiadtak. A védői álláspont szerint a kúriai döntés alapján az, hogy a II. és III. rendű vádlott vesztegetett, vagy hálapénzt adott erősen határeset. Elfogadható, az az álláspont, amit az elsőfokú bíróság alakított ki, hogy ezen vádlottak bűnösségét a vesztegetés alapesetében állapította meg. Álláspontja szerint helyes az az elsőfokú bírói megállapítás is, hogy az I. rendű vádlott működésével kapcsolatban fogadta el a 30.000 forintot, és ténylegesen azért semmilyen kötelességét nem szegte meg hatáskörét nem lépte túl és hivatali helyzetével nem élt vissza. A védő a fentiek figyelembevételével kérte a másodfokú bíróságot a döntés meghozatalára.

[16] A vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozni.

[17] Az ügyészi, valamint az I. rendű vádlotti és védői fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében írtak szerint teljeskörű. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, illetve annak elmaradására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[18] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. A vádirat bíróságra érkezését követően az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, az I. és III. rendű vádlottak bűnösséget el nem ismerő nyilatkozatot tettek, a II. rendű vádlott bűnösséget elismerő nyilatkozata pedig azért nem volt elfogadható, mert az nem volt a váddal megegyező. Ezért tárgyalásra tért át. Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülés és a tárgyalás során a vádlottakkal szemben törvényes kioktatásokat, figyelmeztetéseket alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Az ügy tárgyául szolgáló bűncselekmény büntetési tételére és jellegére figyelemmel a katonai tanács egy hivatásos bíróból és két katonai ülnökből álló tanácsban járt el, és – ahogy azt a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtette – nem eredményezett összeférhetlenséget az a körülmény, hogy a II. és III. rendű vádlottak védelmét ugyanazon védő látta el. Eljárási szabálysértésre az érdekeltek nem is hivatkoztak.

[19] A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. rendű vádlott a gyanúsítást követően nem kívánt vallomást tenni, majd a nyomozati szakban több írásbeli vallomást terjesztett elő, melyben tagadta mindkét bűncselekmény elkövetését. A közbizalom elleni bűncselekménnyel kapcsolatban kifejtette, hogy az igazolás kiállításának napján az érvényes protokoll szerint a Covid-19 fertőzésen három hónapon belül átesett személyek az oltási folyamatba nem voltak bevonhatók, és számára ezen a napon már a II. rendű vádlott laboratóriumi lelete alapján nyilvánvaló volt, hogy a 2021. november 2-tól 2021. november 14-ig kezelt, és keresőképtelenséget is eredményező betegség Covid fertőzés volt. Azt a laborleletek messzemenően alátámasztották, és a II. rendű vádlott részére ideiglenes védetségű igazolvány is kiadásra került. Az általa kiállított igazolás szövegezése pedig nem ment túl a megállapított tényeken, hiszen nem az „ellenjavallt”, hanem a „jelenleg nem javasolom” kifejezést alkalmazta. A tárgyaláson a nyomozás során tett vallomásait tartotta fenn. A vádiratban terhére rótt vesztegetéssel kapcsolatban pedig olyan tartalmú védekezést terjesztett elő, hogy az igazolás kiállításával kapcsolatban anyagi ellenszolgáltatást nem kért és nem fogadott el, a III. rendű vádlott ezen alkalommal egy ismeretlen tartalmú borítékot akart részére átadni, amelyek visszautasított

[20] A II. rendű vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Védekezése szerint félt a kötelező védőoltástól, de mivel átesett a koronavírus-fertőzésen, ezért igazolást kért a háziorvosától.

Édesanyja járt el a nevében az igazolás beszerzése ügyében, aki pénzt is adott a háziornosnak, hálapénzként.

[21] A III. rendű vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során előadta, hogy lánya 2021 év novemberében koronavírussal fertőzött volt, majd 2024. decemberében arra kérte őt, hogy az erről szóló igazolást szerezze be a háziornostól. A háziornos a szükséges tartalmú igazolást kiállította, de a III. rendű vádlott által felajánlott hálapénzt nem fogadta el.

[22] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást részben a vádlottak vallomása, a titkos információgyűjtés keretében keletkezett lehallgatási anyag, valamint a rendelkezésre álló, valamint az elsőfokú bíróság által beszerzett és az I. rendű vádlott által benyújtott iratok alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete [27] bekezdésétől az [52] bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében miért fogadta el a vádlotti védekezéseket, illetve, hogy a korrupciós bűncselekmény tekintetében miért állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét megalapozó tényállást. A [45] bekezdésében helytállóan fejtette ki, hogy a kormányhivatal által a háziornosok részére az oltakozással kapcsolatos 2021. december 14. napján hatályos hatósági felhívás, a II. rendű vádlott 2021. december 3-i Covid laboreredménye, az annak alapján kibocsátott ideiglenes védettségi igazolvány, a II. rendű vádlottnak a 2021. november 2. és 2021. november 14. között megbetegedésére és kezelésére vonatkozó dokumentáció alapján okszerűen következtetett arra az I. rendű vádlott, hogy a december eleji antitest szint a II. rendű vádlott novemberi betegségének az okozatos következménye. Helyesen utalt a katonai tanács arra is, hogy az I. rendű vádlott nem a következetesen tiltó „ellenjavallt” kifejezést használta az igazolásában, hanem a dokumentumokból levonható tényeknek megfelelő „jelenleg nem javasolom” kifejezést. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat a hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól – melyet az I. és III. rendű vádlottak bűnsegédként követtek el – a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette. A másodfokú bíróság a törvényszék felmentő rendelkezését helyes indokai alapján helybenhagyta.

[23] Nem tévedett a törvényszék katonai tanácsa, amikor a korrupciós bűncselekmény tekintetében az I. és III. rendű vádlottak tagadásával szemben a tényállást a II. rendű vádlottnak a nyomozás során tett terhelő tartalmú nyilatkozata, de kiemelten a titkos információgyűjtés során keletkezett lehallgatási anyag tartalma alapján állapította meg. A II. és III. rendű vádlottak közötti telefonbeszélgetés alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az igazolás kiállítását követően a III. rendű vádlott által felajánlott 30.000 forintot az I. rendű vádlott elfogadta.

[24] Az első fokon eljáró ügyésznek és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek megalapozatlanságra vonatkozó hivatkozása nem alapos. Az első fokon eljáró katonai tanács részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le, minden releváns bizonyítékot értékelési körébe vont, az értékelés körében levont következtetései a logika szabályainak megfelelnek, a

tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság által megismert bizonyítékok helyes értékelésén alapszik.

[25] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy sem az ügyészség, sem az I. rendű vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I. rendű vádlottnak és védőjének a teljes felmentésre, míg az ügyészségnek a vád szerinti további bűnösség megállapítására irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[26] A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen a II. rendű vádlott által tett nyilatkozatára figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a személyi körülményeit egészíti ki azzal, hogy a vádlott jelenleg helységi a Kft.1. alkalmazásában dolgozik, mint operátor. A havi nettó jövedelme 270.000-300.000 forint.

[27] Az irányadó marasztaló tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, Terhelt2 volt nemzetbiztonsági törzsszázlós II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, míg Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében megállapította.

[28] Az elsőfokú bíróság ítélete [53] bekezdésétől a [62] bekezdéséig fejtette ki a jogi álláspontját. Az általa megállapított történeti tényállás elemeit a törvényi tényállási elemekkel összevetve állapította meg a vádlottak bűnösségét kitérve az elkövetői minőségükre, hivatkozva az I. rendű vádlott hivatalos személy minőségét megalapozó rendelkezésre. Ítéletének [59] és [60] bekezdésében megindokolta, hogy azzal, hogy az I. rendű vádlott nem valótlan tartalmú okiratot állított ki, és a vádlottakat a hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette, már sem a passzív oldali, sem az aktív oldali korrupciós bűncselekmény tekintetében nem álltak fenn a súlyosabban minősülő eset megállapításának feltételei, Megdől az a vádirati állítás, hogy a III. rendű vádlott a II. rendű vádlott megbízásából az I. rendű vádlottnak azért juttatott volna pénzt, hogy valótlan tartalmú orvosi igazolást adjon ki. Amennyiben pedig valós tartalmú orvosi igazolás került kiadásra, úgy az I. rendű vádlott esetében is, ahogy a II. és III. rendű vádlottaknál a terhükre rótt korrupciós bűncselekmények alapesete állapítható meg. Ítélete [61] bekezdésében a törvényszék katonai tanácsa az I. rendű vádlott igazolás kiállítására körében fennálló hivatalos személy minősége alapján rögzítette, hogy a jogtalan előny hálapénzként való juttatása,

illetve elfogadása fel sem vetődhet. Ezt a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki, hogy az 1997. évi CLIV. törvény 138/A. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó az egészségügyi szolgáltatás nyújtása során a jogszabályban vagy jogszabály alapján meghatározott térítési díjon felül az egészségügyi szolgáltatás nyújtásáért semmilyen pénzbeli, gazdasági szolgáltatás keretében nyújtott vagy természetbeni ellenszolgáltatást vagy egyéb előnyt nem kérhet, illetve nem fogadhat el.

[29] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[30] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetések kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az I. rendű vádlott esetében azonban további enyhítő körülményként kell értékelni azt a II. és III. rendű vádlottak közötti telefonbeszélgetés alapján megállapítható tényt, hogy az I. rendű vádlott megpróbálta visszautasítani a vesztegetési pénzt, azonban azt a III. rendű vádlottnak végül sikerült átadnia. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által már értékelt időmúlást nyomatékosabban kell figyelembe venni, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő az I. rendű vádlott tekintetében már megközelíti a büntetési tétel felső határát, míg a II. és III. rendű vádlottak esetében azt jelentősen meghaladja. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a nagyobb számú és jelentősebb súlyú enyhítő körülményre figyelemmel mindhárom vádlott esetében lehetőséget látott szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabására. A II. és III. rendű vádlottak esetében helyes a Btk. 33. § (4) bekezdésére történő hivatkozás, azonban az I. rendű vádlottnál a pénzbüntetés kiszabását nem teszi lehetővé az általa hivatkozott Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja, mert az 1-5 éves büntetési tételű bűncselekmény esetében az csupán rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását teszi lehetővé. Az adott szakasz (3) bekezdésének alkalmazásával van lehetőség pénzbüntetés kiszabására. Ezért ebben a vonatkozásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolását helyesbítette. Megállapítható, hogy a katonai tanács a büntetés kiszabása során figyelemmel volt az ítéleti belső arányokra, kellően differenciált, és a cselekmények tárgyi súlya alapján helyesen szabott ki az I. rendű vádlottal szemben 240 napi, míg a II. és III. rendű vádlottak esetében 180-180 napi tétel pénzbüntetést. A napi tételek összege igazodik a vádlottak személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[31] A nyomozás során az ügyészség a II. és III. rendű vádlott részére is védőt rendelt ki, majd a nyomozás későbbi szakaszában a III. rendű vádlott ugyanazon védőt hatalmazta meg, aki a II. rendű vádlott védelmét kirendelés alapján látta el. Ennek alapján a kizárólag védői díjból álló bűnügyi költséget nagyjából a II. rendű vádlottra kellett volna terhelni, de az elsőfokú bíróság kizárólag a III. rendű vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére. Ezt a rendelkezést helyesbítette a másodfokú bíróság, amikor az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a II. rendű vádlottat 62.220 forint, míg a III. rendű vádlottat 7.200 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[32] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta azzal, hogy az ítélet rendelkező részéből hiányzó jogszabályi hivatkozást pótolva rögzítette, hogy a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek a vádlottakat.

[33] A II. rendű vádlott kirendelt védőjének eljárása kapcsán 18.000 forint bűnügyi költség merült fel, melyet a Be. 613. § (2) bekezdés d) pontja alapján az államnak kell viselnie, figyelemmel arra, hogy az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

[34] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2026. január 14.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.166/2024/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.53/2025/12. számú ítélete folytán terhelt1 I. rendű, Terhelt2 volt nemzetbiztonsági törzsszázlós II. rendű, és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében 2026. január 14. napján jogerőre emelkedett és a rendelkező részben írt változtatással végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2026. január 14.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke